

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Ο γι α τ ρ ό ς . — 'Ησυχάστε, φίλε μου. Θα ξαναγυρίστε και θα τα πούμε.
 'Ο ά ρ ρ ω σ τ ο ς . — Δεν σάς κρύβω ότι είμαι πολύ άνήσυχος.
 'Ο γι α τ ρ ό ς . — 'Έχετε άδικο. 'Εγώ που σάς μιλώ έχω την ίδια άρρώστεια με σάς;
 'Ο ά ρ ρ ω σ τ ο ς . — Ναι, αλλά δεν έχετε και τόν... ίδιο γιαντό.

'Η Ραχήλ, ή διάσημη τραγωδίστρια δεν ήτο ούτε έβραία, ούτε διαμαρτυρούμενη. 'Αλλά δεν ήτο ούδ'ε καθολική. 'Η περιπέτειες της ζωής της που είχαν άρχισει από τότε που ήταν βρέφος δεν της επέτρεψαν να μύθη σε ποιό θρησκεία άνήκει έξω καταγωγής. 'Αλλά στο τέλος της ζωής της ήτ'όσθη τόν καθολικισμό και έγινε μάλιστα θεωροβούμενη. Τότε κάποτε σε μιά έξομολόγησι έρώτησε τόν πνευματικό της άν ήταν ά ια ρ τία τόν να την ευχαριστή ν' άκούη να λένε πώς ήταν όμορφη.
 'Ο καλός ιερεύς άπήνησε στην καλλιτέχνηδα που είχε περισσότερο ταλέντο παρά όμορφιά.
 — Μά βέβαια, τέκνον μου. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι δεν πράξει να ένθαρονή κανείς τόν... ψειδός!...

'Ο Ζακόμπ, που εινε τόσο φουραράς ό καυμένος, έξομολογείται σ' ένα φίλο του πώς άν δεν ύπήρχε ό σκύλος του τούς τελευταίους μήνες θα είχε πεθάνει από την πείνα.
 — Και τί μπόρεσε να σου κάμη ό σκύλος σου; τόν έρώτησε με άπορία ό φίλος του.
 — Τόν έπούλησα τρεις φορές ως τώρα. Κάθε φορά που τόν δίνω ξαναγυρίζει στο σπίτι και τόν ξαναπουλώ.

Οί δυο σύζυγοι τά λένε πέρονοντας τόν σιτάϊ
 — Τι θα έκανε Γιώργκο, άν μ' έχανες; έρωτά ή γυναίκα.
 — Φτωχή μου, Μαντελέν, μου φαίνεται πώς θα γινόμουν τρελλός.
 — Θά παντρευόσουν άλλη γυναίκα;
 — 'Α! Θά γινόμουν τρελλός, αλλά όχι μέχρις αυτού του σημείου!

'Ενας Έβραϊός και ένας καθολικός κάθηνται στο καφενείο και συζητούν πολύ φιλικά, αλλά με κάποια ζωηρότητα. 'Εν τώ μεταξύ ό καθολικός παρατηρ ή ότι τά μάτια του συντροφου του εινε καρφωμένα στο ίδιο σημείο κοντά στην πόρτα της εισόδου.
 — Μά τι σου προκαλει τόσο τόν ένδιαφέρον και κυττάεις έτσι; τόν έρώτησε στο τέλος.
 — Κυττάω μή μου κλέψουν τόν πανωφόρι μου, ειπε ό έβραϊός.
 — Είσαι υπερβολικός, ειπε ό άλλος. Δεν με βλέπεις έμένα. Κι' εγώ τι γ'όμισα; εκεί και όμοις δεν άνησυχώ καθόλου.
 — Μά σου δεν υπάρχει λόγος πειά να άνησυχής. Πρω μισής ώρας έπέρασε κάποιος... έφόρεσε τόν πανωφόρι σου κι'... έφυγε!...

'Ενας άνθρωπος έλαιγε άπαρηγόρητα σ' ένα τάφο στο κοιμητήριο του Σαιν Μπριέν.
 Κάποιος που περνούσε από κει τόν έρώτησε με συμπάθεια άν έλαιγε τή μητέρα του ή τόν παιδί του.
 — 'Οχι, ειπε εκείνος. Θα ελγα πάψει τότε πρω πολλοῦ. 'Αλλά εδῶ εινε θαμμένος ένας άνθρωπος που μόνον εγώ είμαι σε θέσι να ξέρω πώς ήταν ό παιδ δυστυχισμένος στον κόσμο όσο εζῶσε.
 — Ποιός ειν' αυτός;
 — 'Ο πρώτος άντρας τής γυναίκας μου!...

.....
έλεγε :

— 'Επ! σ' εστάκωσα!... Τρέμοντας από άγωνία, ό Ρουόλ μουρμούρισε :
 Πώς βρήθηκες στο χορό;
 — 'Απολούστατα, άποκριθήκε αυτή σοβαρά, θέλησα να ιδῶ τι θάκανες κει-πέρα.
 — Και τώρα...; έτραύλισεν αυτός, διαβλέποντας πειά τήν κατάρρευσι τής εδνυχίας του.
 — Τώρα... σε συγχωρώ, που ελεπεν εκείνη πέροντας τον από τόν χείρι και άσφοντος τον προς τόν σπίτι του. Ναι, Ρουόλ, σε συγχωρώ. Είδα πώς έπληττες στο χορό.Δεν μπορείς να ζήσης χωρίς έμένα. δεν ειν' έτσι!...
 — Ναι, ψιθύρισε αυτός.
 — Ναι, αγαπάς Ρουόλ;
 — Ναι, όσο ποτε άλλοτε, περισσότερο από κάθε άλλη φορά.
 Στάθηκαν στο κατώφλι του σπιτιού τους, έσκυψε ό ένας κοντά στον άλλο και φιλήθηκαν με πάθος, όπως τήν πρώτη ήμερα της αγάπης των...
 Μετάφρ. Τ. Βώκευ

Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΤΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

'Αρχαία και νέκ. 'Ο 'Ξυλοθραύστης' του Φιλιππότη και ή ιστορία του. 'Αγκλμα εως ειδος... 'Επιτάφιος. Τά βάζαντα ένωνες γλύπτου. 'Η αίσθητική του αγάλματος, κλπ.

Στην αρχαία εποχή οι 'Αθηναίοι ήταν ένα άπέραντο έργογλυφεύο. Οί γασί, ή πλατείες, οί δρόμοι ήταν στολισμένοι μ' αγάλματα άρίστης τέχνης, μεγάλης αξίας που ό άριθμός των υπερέβαινε τις τρεις χιλιάδες!
 Στάς σημερινάς 'Αθήνας τ' αγάλματα μετροῦνται στα δάχτυλα. 'Εκ τούτων τά κυριώτερα εινε τά εξής :
 1. 'Η 'Α θ η ν α, ό 'Α π ό λ λ ω ν, ό Σ ω κ ρ ά τ η ς και ό Π λ ά τ ω ν που κοσμούη την πρόσοψι τής 'Ακαδημίας. Τά δύο πρώτα εινε έργα του έλληνο-γλύπτου Δρόση, καθώς και τά ωραιότατα ανάγλυφα των άετωμάτων του κυρίου.
 Τού Σωκράτους και Πλάτωνος, ό Δρόσης έξετέλεσε μόνο τά πρωτοπλάσματα σε γύψο, τήν εκτέλεση όμως έκαμαν ένας 'Ιταλός τεχνίτης και ένας Γερμανός.
 2. 'Ο Κ ο ρ α ή ς, στο περιβόλαζι του Πανεπιστημίου, εινε έργον του Τηνίου καλλιτέχνη Βιτάλη, καθώς και ό Γ λ ά δ σ τ ω ν στο ίδιο μέρος.
 3. 'Ο Πα τ ρ ι ά ρ χ η ς Γ ρ η γ ό ρ ι ο ς Ε' και ό Ρ ή γ α ς Φ ε ρ α τ ο ς εινε έργα καμωμένα με τή συνεργασία του Κόσσου και του Βιτάλη.

- 4. Οί τρεις άδελφοί Βα λ λ ι ά ν ο ι στην 'Εθνική Βιβλιοθήκη, εινε έργα του Κεφαλλήνος γλύπτου Μπονάνου.
- 5. Οί ά δ ε λ φ ο ι Ζ ά π π α ι (στο πάρκο του Ζαππείου) έργα του Κόσσου και του Βρούτου.
- 6. 'Ο Β α ρ β ά κ η ς (Ζάππειον) έργον του Βρούτου και ό Β ύ ρ ω ν έργον τών Γάλλων Σαπου και Φαλιέρ.
- 7. 'Ο 'Α β έ ρ ω φ (Στάδιον) έργον Βρούτου.
- 8. 'Η Κο ι μ ω μ έ ν η (Α' Νεκροταφείο) έργον Χαλεπά.
- 9. 'Ο Κ ο λ ο κ ο π ρ ώ ν η ς, χάλκινο, πλησίον τής Βουλής, έργον Σάχου.
- 10. 'Ο Σ ο λ ω μ ό ς ('Εθνικός Κήπος) έργον Θ. Θωμοπούλου.
- 11. 'Ο Κ α ρ ε ν α υ ρ ο ς (πλατεία Συντάγματος) έργον Αυστριακού γλύπτου.

Τό καλλιτεχνικότερο όμως άγαλμα τών 'Αθηνών εινε άναμφίβολος ό Ξ υ λ ο θ ρ α υ σ τ η ς του Φιλιππότη, που εστήθηκε στην πλατεία Κήπου στα 1908. 'Ο Τήνης γλύπτης έφιλοτέχνησε τόν άριστούργημα τούτο προ 54 ετών στο έπι τής οδού Πατησίων άτελιέ του και τόν έργο του έθαίμαξαν όσοι περνούσαν από εκεί. 'Αλλ' άν οί άλλοι έθαύμαζαν τόν έργο τούτο τού καλλιτέχνην ό ίδιος μαρινότανε βλέποντας να παραγνωρίζεται τόν ταλέντο του. Κάθε παρμονή Πρωτομαγιάς ό Φιλιππότης άνοιγε διαπλάτη τήν πόρτα του εργαστηρίου και στις τέσσερες γωνίες του Ξυλοθραύστη άναβε κεριά και τόνε τόν άγαλμα φαινότανε σαν έπιτάφιος!...

Και άλλα έργα του Φιλιππότη διακρίνονται για τήν πρωτοτυπία τους και τήν έκφρασί τους, όπως ό Ψ α ρ ά ς που είχε άγορασθή από τόν μακαρίτη Γεώργιο Α' κ' εστόλιζε τ' άνάκτορα του Τατοῦι, ό Θ ε ρ ι σ τ η ς βραβευμένος στην 'Εκθεση τής Ρώμης και άγομασθείς από τόν Συγγρό. Τό τελειότερο όμως έργο του εινε ό Ξυλοθραύστη, που έχει και τήν ιστορία του :

Γιά να τόν κατασκευασή ό καλλιτέχνης έργαστηκε μ'ένθουσιασμό κ' έπιμονή ολόκληρα χρόνια. 'Αναγκάστηκε ν' αλλάξη 28 μοντέλα, τά όποια τότε ήταν σπάνια και όμως κατάρθισσε με δλη αυτή τήν αλλαγή μοντέλων να δώση ένότητα στην εργασία του.

Εικοσιεπτά χρόνια είχε τόν γύψινο πρόπλασμα στο εργαστήρι του και κανείς δεν βρισκότανε να τόν τόν παραγγείλη σε μάρμαρο. Τέλος ό Φιλιππότης απέλυσε θείες, άπεφάνισε να τόν κινή ό ίδιος και εδούλεψε στο μάρμαρο δύο ολόκληρα χρόνια.

Τῷ 1900 έτελειωσε τόν Ξυλοθραύστη του και θα τόν είχε για πολλά χρόνια άκόμη βάρος στο στήθος του, άν ό συνάδελφος του καλλιτέχνη Βρούτος δεν συνεβούλευσε τόν δήμαρχο 'Αθηναίων να τόν άγοράση. 'Ο Δήμος απέκτησε μόνο άντι 15,000 δραχμιών και με τή συμφωνία να πληρωθή τόν ποσόν τούτο σε τρεις έτήσιες δόσεις από 5,000 δραχμές!...

'Η θέσις, στην όποία έτοποθετήθηκε ό Ξυλοθραύστη κρίνεται από τους ειδικούς καταλληλοτάτη, γιατί ή μικρή αυτή πλατεία επιτρέπει τή χαμηλή βάσι που άπαιτεί αίσθητικώς τόν έργο.

Πρό ετών άγνωστοι άκρωτηρίσαν μιá νύχτα τόν ώραιό αυτό άγαλμα. Κανείς δεν ήξερε τους δράστας. Μαιζαίως ένήργησε ή αστυνομία. Μετά έτη τέλος κατέδωσε τόν βάνδαλον μιá... γεροντοκόρη. 'Ηταν... φίλος της, τσακώθησαν, γκρίνιαξαν, δάρθηκαν και για να τόν έκδικητή μαρτύρησε στην άστυνομία τήν πράξι του!...

..... Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΣ



'Ο Γάλλος θεατρικός συγγραφέας ΣΑΡΡΑ ΜΕΡΠΕ, τού όποιον έργα εταίχθησαν τελεινταίως στας 'Αθήνας.